

370

ZARZĄDZENIE Nr 59 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 20 marca 1952 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 21 stycznia 1952 r. w sprawie czasu trwania, trybu odbywania, planowania oraz zasad opłacania praktyk zawodowych, wakacyjnych i dyplomowych uczniów szkół zawodowych i studentów szkół wyższych.

Na podstawie § 4 uchwały Nr 709 Prezydium Rządu z dnia 13 października 1951 r. w sprawie odbywania i finansowania praktyk zawodowych uczniów szkół zawodowych oraz praktyk wakacyjnych i dyplomowych studentów wyższych uczelni w 1952 roku (Monitor Polski Nr A-91, poz. 1254) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Nr 12 Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 stycznia 1952 r. w sprawie czasu trwania, trybu odbywania, planowania oraz zasad opłacania praktyk zawodowych, wakacyjnych i dyplomowych uczniów szkół zawodowych i studentów szkół wyższych (Monitor Polski Nr A-9, poz. 88 i Nr A-27, poz. 369) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) dotychczasową treść § 1 oznacza się jako ust. 1,
- 2) w § 1 dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Zawarte w niniejszym zarządzeniu przepisy o trybie zawierania umów o praktykę nie dotyczą praktyk studentów szkół podległych Ministrowi Zdrowia, gdy praktyki te odbywane będą w społecznych zakładach służby zdrowia, podległych temu Ministrowi.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 28 stycznia 1952 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

371

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO
I MINISTRA FINANSÓW

z dnia 14 marca 1952 r.

w sprawie udzielania i umarzania zaliczek na materiały udzielanych przez zleceniodawców przedsiębiorstwom budowlano-montażowym.

Na podstawie § 3 pkt 1 lit. c) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 190) i § 1 ust. 1 pkt 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 188) zarządza się, co następuje:

§ 1. Dla zabezpieczenia utrzymania na budowach objętych umową jednoroczną zapasu materiałów podstawowych w wysokości odpowiadającej normatywowi inwestor udzieli przedsiębiorstwu budowlano-montażowemu należącemu do kategorii osób wymienionych w § 8 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 73 i Nr 58, poz. 448) — zaliczki na materiały podstawowe w stosunku procentowym do wartości umowy, w wysokości określonej dla poszczególnych grup przedsiębiorstw w załączniku Nr 1.

§ 2. Zapasy ponadnormatywne materiałów podstawowych finansują przedsiębiorstwa budowlano-montażowe z kredytów bankowych.

§ 3. 1. W przypadku udzielenia przedsiębiorstwu w ciągu roku zleceń dodatkowych przekraczających 5% ogólnej wartości rocznej umowy, inwestor w oparciu o dodatkowe porozumienie umowne powinien udzielić uzupełniającej zaliczki w wysokości odpowiadającej zwiększeniu zadań przedsiębiorstwa w trybie określonym w § 5.

2. W przypadku zmniejszenia w ciągu roku wartości rocznej umowy o więcej niż 5% przedsiębiorstwo powinno dokonać obliczenia nowej wysokości zaliczki przypadającej w stosunku do nowej kwoty określonej w umowie i zwrócić inwestorowi różnicę pomiędzy dotychczasową i nową wysokością zaliczki.

3. W przypadku gdy roboty, na które zaliczka została udzielona w trakcie ich wykonywania, przekaza-

ne zostają w celu kontynuowania ich wykonywania innemu przedsiębiorstwu, przedsiębiorstwo dotychczas je wykonujące obowiązane jest w ciągu 14 dni po przekazaniu wykonywanych robót zwrócić inwestorowi pozostałą zaliczkę.

§ 4. Dla wpłat zaliczek na materiały podstawowe i rozliczeń z tychże zaliczek materiałowych przedsiębiorstwo otwiera we właściwym oddziale banku finansującego jego działalność operacyjną odrębny rachunek zaliczek materiałowych.

§ 5. Przelanie kwoty zaliczki na rachunek zaliczek materiałowych powinno być dokonane bezpośrednio po przyjęciu umowy do finansowania przez bank finansujący inwestycje. Inwestor przy przedłożeniu w banku umowy jest obowiązany złożyć równocześnie odpowiednie zlecenie przelewu. Jeżeli inwestor nie złoży zlecenia, bank nie finansuje inwestycji zawiadamiając o tym inwestora i przedsiębiorstwo.

§ 6. 1. Z rachunku zaliczek materiałowych są pokrywane:

- 1) faktury za dostawy materiałów podstawowych;
- 2) akredytywy na dostawy materiałów podstawowych;
- 3) zaliczki materiałowe dla podwykonawców (§ 9);
- 4) zwroty zaliczek na rzecz inwestorów (generalnych wykonawców, gdy zwracającym zaliczkę jest podwykonawca);
- 5) przelewy na rachunek rozliczeniowy (§ 8 ust. 3).

2. W przypadku, gdy faktura obejmuje obok materiałów podstawowych również materiały pomocnicze lub koszty uboczne związane z zaopatrzeniem materiałowym, bank pokrywa sumę faktury z rachunku zaliczek.

3. Koszty uboczne związane z zaopatrzeniem materiałowym (w tym również w zakresie materiałów podstawowych), należności za zakupione materiały pomocnicze, na które zostały wystawione odrębne faktury, powinny być pokrywane z rachunku rozliczeniowego.

4. W przypadku braku środków na rachunku zaliczek materiałowych pokrycie faktur za dostawy mate-

riałów podstawowych następuje z rachunku rozliczeniowego przedsiębiorstwa.

§ 7. Przedsiębiorstwo ma obowiązek podać bankowi w terminie płatności faktury dyspozycje co do pokrycia faktur za dostarczone materiały z właściwego rachunku (zaliczek lub rozliczeniowego) bądź zgłosić zastrzeżenia. W przypadku niewykonania przez przedsiębiorstwo tego obowiązku wszelkie faktury za dostawy materiałowe pokrywane będą z rachunku zaliczek materiałowych do wysokości wolnych środków na tym rachunku, a po wyczerpaniu środków — z rachunku rozliczeniowego.

§ 8. 1. Przedsiębiorstwo obowiązane jest do dnia 10 miesiąca następnego według stanu na ultimo miesiąca poprzedniego podać bankowi finansującemu jego działalność operacyjną zestawienie kształtowania się zapasów materiałów podstawowych i źródeł ich pokrycia według wzoru podanego w załączniku Nr 2.

2. Jeżeli z zestawienia, o którym mowa w ust. 1, wynika, że stan zaliczek wykorzystanych przez przedsiębiorstwo (lp. 4 lewej strony zestawienia) przewyższa wysokość pokrycia wykorzystanych zaliczek (lp. 6 prawej strony zestawienia), przedsiębiorstwo powinno równocześnie z zestawieniem przesłać bankowi zlecenie przelewu różnicy odpowiednich kwot z rachunku rozliczeniowego na rachunek zaliczek.

3. Jeżeli z zestawienia, o którym mowa w ust. 1, wynika, że stan zaliczek wykorzystanych przez przedsiębiorstwo (lp. 4 lewej strony zestawienia) jest mniejszy od wysokości pokrycia wykorzystanych zaliczek (lp. 6 prawej strony zestawienia), przedsiębiorstwo powinno równocześnie z zestawieniem przesłać bankowi zlecenie przelewu różnicy z rachunku zaliczek materiałowych na rachunek rozliczeniowy przedsiębiorstwa.

4. Jeżeli przedsiębiorstwo nie przesyła równocześnie z zestawieniem (ust. 1) zlecenia, o którym mowa w ust. 2 lub 3, bank wzywa przedsiębiorstwo do nadesłania zlecenia w ciągu trzech dni od daty otrzymania wezwania.

5. Po bezskutecznym upływie terminu wymienionego w ust. 4 bank dokonuje przelewu, o którym mowa w ust. 2, bez zlecenia przedsiębiorstwa.

6. W przypadku gdy przedsiębiorstwo nie przedstawi bankowi zestawienia, o którym mowa w ust. 1, bank pokrywa faktury za dostawy materiałowe z rachunku rozliczeniowego.

7. Przedsiębiorstwo może w razie potrzeby przedstawić bankowi zlecenie przelewu (ust. 2 i 3) częściej aniżeli raz na miesiąc, a bank na jego podstawie może częściej dokonywać regulacji stanu rachunku zaliczek.

§ 9. 1. W przypadku gdy przedsiębiorstwo zleca wykonanie części robót objętych umową innemu przedsiębiorstwu należącemu do kategorii osób wymienionych w § 8 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 73 i Nr 58, poz. 448) — jako podwykonawcy — przedsiębiorstwo zlecające obowiązane jest przekazać podwykonawcy odpowiednią część zaliczki. Wysokość tej części oblicza się w stosunku procentowym do wartości umowy w wysokości określonej dla danego podwykonawcy w załączniku Nr 1.

2. Za właściwe zużycie zaliczki przez podwykonawcę i terminowe jej rozliczenie odpowiada wobec inwestora przedsiębiorstwo — generalny wykonawca.

3. Przy udzielaniu zaliczki na rzecz podwykonawcy i rozliczaniu się z niej stosuje się odpowiednio przepisy niniejszego zarządzenia.

§ 10. Zaliczki dla budowlanych przedsiębiorstw powiatowych, zespołów budownictwa przemysłowego, miejskich przedsiębiorstw remontowo-budowlanych oraz przedsiębiorstw objętych budżetem centralnym, występujących wyłącznie w charakterze podwykonawców, są przelewane na ich rachunki rozliczeniowe. Do tego rodzaju przedsiębiorstw nie stosuje się przepisów §§ 4—8 niniejszego zarządzenia.

§ 11. 1. W przypadkach gdy okres wykonywania budowy nie przekracza jednego roku kalendarzowego, przedsiębiorstwo rozpoczyna spłatę zaliczki po wykonaniu robót, których wartość wynosi 50% ogólnej wartości robót objętych umową, w drodze potrącenia odpowiednich kwot umorzeniowych z faktur przejściowych, tak aby ostateczne rozliczenie zaliczki zbiegło się z datą pokrycia ostatniej faktury przejściowej wystawionej z tytułu wykonania danych robót.

2. Kwotę umorzeniową należy obliczać zgodnie z zasadami podanymi w załączniku Nr 3.

§ 12. 1. W przypadkach umowy wieloletniej różnicę między wysokością zaliczki otrzymanej w roku ubiegłym i wysokością zaliczki należnej na rok bieżący rozlicza się w ciągu pierwszego kwartału roku bieżącego.

2. W przypadku gdy wartość umowy na rok ubiegły była wyższa niż jest na rok bieżący, przedsiębiorstwo spłaca stosowną część zaliczki w ciągu pierwszego kwartału roku bieżącego, przy czym warunki spłaty określa właściwa roczna umowa o wykonanie robót.

3. W przypadku gdy wartość umowy na rok ubiegły była niższa niż jest na rok bieżący, przedsiębiorstwo otrzymuje od inwestora (generalnego wykonawcy) zaliczkę uzupełniającą na początku pierwszego kwartału roku bieżącego.

§ 13. W ostatnim roku wykonywania budowy, prowadzonej przez okres dłuższy niż jeden rok kalendarzowy, przedsiębiorstwo spłaca zaliczkę na zasadach określonych w § 11.

§ 14. Postanowienia niniejszego zarządzenia stosuje się odpowiednio w przypadkach zlecenia przedsiębiorstwu budowlano-montażowym robót o charakterze remontów kapitalnych i bieżących.

§ 15. Postanowienia niniejszego zarządzenia odnoszą się do zleceń robót o wartości ponad zł 20.000.

§ 16. Zasady udzielania zaliczek samodzielnym oddziałom wykonawstwa inwestycyjnego reguluje zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów z dnia 15 lutego 1952 r. w sprawie działalności samodzielnych oddziałów wykonawstwa inwestycyjnego (SOWI) — Monitor Polski Nr A-25, poz. 318.

§ 17. Z dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia traci moc zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 10 lutego 1951 r. w sprawie udzielania i umarzania zaliczek na materiały udzielanych przez inwestorów przedsiębiorstwu budowlano-montażowym (Monitor Polski Nr A-16, poz. 223).

§ 18. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1952 r.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania
Gospodarczego: w z. E. Szyr
Minister Finansów: K. Dąbrowski

Załączniki do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów z dnia 14 marca 1952 r. (poz. 371).

Załącznik Nr 1

WYSOKOŚĆ ZALICZKI MATERIAŁOWEJ W STOSUNKU PROCENTOWYM DO WARTOŚCI UMOWY
W PRZEDSIĘBIORSTWACH BUDOWLANO-MONTAŻOWYCH

Lp.	Centralny zarząd (CZ) lub jednostka równorzędna	% zaliczki w stosunku do wartości umowy
	Ministerstwo Górnictwa	
1	„Gazobudowa”. Budownictwo Urządzeń Gazowniczych	11,6
2	Zjednoczenie Geologiczno-Poszukiwawcze	3,5
3	CZ Budownictwa Węglowego	5,5
	Ministerstwo Przemysłu Ciężkiego	
4	Zarząd Zakładów Budowy Sieci i Stacji Elektrycznych	9,1
5	Zarząd Zakładów Budowy Elektrowni „Energobudowa”	5,6
6	Przedsiębiorstwo Budowy Kopalń Rud Żelaznych	6,1
	Ministerstwo Przemysłu Chemicznego	
7	CZ Budowy Zakładów Chemicznych — Przedsiębiorstwo Budowy Zakładów Chemicznych	6,0
	Ministerstwo Przemysłu Lekkiego	
8	Zarząd Przedsiębiorstw Remontowo-Montażowych	6,2
9	Zarząd Przedsiębiorstw Remontowo-Budowlanych	6,6
	Ministerstwo Przemysłu Rolnego i Spożywczego	
10	Przedsiębiorstwo Remontowo-Montażowe Przemysłu Rolnego i Spożywczego	2,7
	Ministerstwo Budownictwa Przemysłowego	
11	CZ Budownictwa Przemysłowego Śląsk	7,4
12	CZ Budownictwa Przemysłowego Południe	7,4
13	CZ Budownictwa Przemysłowego Północ	6,7
14	CZ Budownictwa Przemysłowego Zachód	7,7
15	CZ Instalacji Przemysłowych	9,1
16	CZ Montażu Urządzeń Elektrycznych	14,0
17	CZ Konstrukcji Stalowych	1,8
18	CZ Robót Specjalnych	4,8
19	CZ Budowy Metro	4,5
	Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli	
20	CZ Budownictwa Miejskiego Warszawa	6,0
21	CZ Budownictwa Miejskiego Śląsk	6,0
22	CZ Budownictwa Miejskiego Południe	6,2
23	CZ Budownictwa Miejskiego Północ	6,1
24	CZ Budownictwa Miejskiego Zachód	5,7
25	CZ Robót Instalacyjnych	7,8
26	Zarząd Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych	3,7
	Ministerstwo Rolnictwa	
27	CZ Elektryfikacji Rolnictwa	8,6
	Ministerstwo Kolei	
28	CZ Przedsiębiorstw Robót Kolejowych	6,7
	Ministerstwo Transportu Drogowego i Lotniczego	
29	Przedsiębiorstwo Robót Drogowych	4,5
	Ministerstwo Poczty i Telegrafów	
30	Przedsiębiorstwo Robót Telekomunikacyjnych	6,8
	Ministerstwo Handlu Wewnętrznego	
31	Przedsiębiorstwo Remontowo-Montażowe Przemysłu Młynarskiego	5,6
	Ministerstwo Przemysłu Drobno- i Rzemiosła	
32	Zespoły Budowlane Przemysłu Drobnej Wytwórczości	6,1

Załącznik Nr 2

Ministerstwo

Centralny Zarząd

Zjednoczenie

ZESTAWIENIE KSZTAŁTOWANIA SIĘ ZAPASÓW MATERIAŁÓW PODSTAWOWYCH I ŹRÓDEŁ ICH
POKRYCIA W DNIU

Lp.	Nazwa pozycji	Suma	Lp.	Nazwa pozycji	Suma
1	Stan zobowiązań przedsiębiorstwa z tytułu otrzymanych zaliczek		1	Remanent materiałów podstawowych	
			2	Oplacone faktury za materiały podstawowe w drodze	
			3	Akredytywy otwarte na pokrycie dostaw materiałów podstawowych	
-2	Saldo środków na bankowym rachunku zaliczek		4	Wykorzystane kredyty na ponadnormatywne zapasy materiałów podstawowych	
3	Saldo zaliczek udzielonych podwykonawcy		5	Zadłużenie wobec dostawców w części dotyczącej materiałów podstawowych w pozycjach: a) dostawcy za nie zapłacone faktury za materiały podstawowe b) dostawcy za nie fakturowane dostawy materiałów podstawowych	
4	Stan zaliczek wykorzystanych przez przedsiębiorstwo (lp. 1) — (lp. 2 + lp. 3)		6	Pokrycie zaliczek wykorzystanych przez przedsiębiorstwo (lp. 1 + lp. 2 + lp. 3) — (lp. 4 + lp. 5a + lp. 5b)	

OBJAŚNIENIA**A. Do lewej strony zestawienia:**

- 1) Lp. 1. Stan zobowiązań przedsiębiorstwa z tytułu zaliczek — powinno się tu wpisać saldo konta 133 wg jednolitego planu kont dla przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego na ostatni dzień miesiąca sprawozdawczego. Ponieważ w terminie określonym w § 8 ust. 1 bilanse miesięczne przedsiębiorstw nie są jeszcze sporządzone, stan zobowiązań przedsiębiorstwa z tytułu zaliczek należy ustalić metodą statystyczną.
- 2) Lp. 2. Saldo środków na bankowym rachunku zaliczek powinno odpowiadać saldu konta 1102; ze względów, o których mowa w pkt 1, należy obliczyć metodą statystyczną.
- 3) Lp. 3. Stan zaliczek udzielonych podwykonawcom powinien odpowiadać saldu konta 143.
- 4) Lp. 4. Stan zaliczek wykorzystanych przez przedsiębiorstwo nie wymaga objaśnień, wylicza się wg podanego wzoru.

B. Do prawej strony zestawienia:

- 1) Lp. 1. Remanent materiałów podstawowych powinien odpowiadać saldu konta 310; dla zachowania terminu, o którym mowa w § 8 ust. 1, wylicza się metodą statystyczną.
- 2) Lp. 2. Oplacone faktury za materiały podstawowe w drodze — jest to pozycja statystyczna w ramach konta 300 obejmująca faktury dostawców za nie dostarczone jeszcze materiały podstawowe.
- 3) Lp. 3. Akredytywy otwarte na materiały podstawowe — powinna równać się saldu konta 114; ze względów, o których mowa w pkt 1, wylicza się metodą statystyczną.
- 4) Lp. 4. Wykorzystane kredyty na ponadnormatywne zapasy materiałów podstawowych — pozycja statystyczna w ramach konta 120.
- 5) Lp. 5a. Dostawcy za nie zapłacone faktury za materiały podstawowe — pozycja statystyczna w ramach kont 140 i 141. Dla uproszczenia wyliczenia przyjmuje się wysokość zobowiązań za materiały podstawowe w takim stosunku do całości zobowiązań za materiały, w jakim pozostaje zużycie materiałów podstawowych do ogólnego zużycia materiałowego.
- 6) Lp. 5b. Dostawcy za nie fakturowane dostawy materiałów podstawowych — pozycja statystyczna w ramach konta 149 w zakresie materiałów podstawowych.
- 7) Lp. 6. Sposób wyliczenia pokrycia zaliczek wykorzystanych przez przedsiębiorstwo podany jest w formularzu zestawienia.

OBLICZANIE KWOT UMORZENIOWYCH ZALICZEK MATERIAŁOWYCH

1. Dla rozliczenia zaliczki należy stosować stawkę umorzeniową w wysokości wynikającej ze stosunku kwoty zaliczki do kwoty przerobu w okresie od daty rozpoczęcia spłaty zaliczki do zakończenia całości danych robót. Stawkę umorzeniową ustala się według wzoru:

$$s = \frac{z}{P_1 - P_2}$$

gdzie s = stawka umorzeniowa,
 z = pierwotna wysokość zaliczki,
 P_1 = 95% kwoty zadania inwestycyjnego netto
 (po potrąceniu oszczędności),
 P_2 = kwota przerobu netto do momentu rozpoczęcia spłaty zaliczki.

2. Kwotę umorzeniową z faktury przejściowej (§ 11) oblicza się mnożąc stawkę umorzeniową, obliczoną w sposób określony w ust. 1, przez kwotę netto faktury przejściowej (kwotę po potrąceniu oszczędności).

372

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 20 marca 1952 r.

w sprawie ustalenia wykazu średnich szkół zawodowych II stopnia, których absolwenci podlegają w 1952 r. przepisom ustawy o planowym zatrudnianiu absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych.

Na podstawie art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o planowym zatrudnianiu absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 106) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się wykaz średnich szkół zawodowych II stopnia, podległych Głównemu Urzędowi Statystycznemu, których absolwenci podlegają przepisom ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o planowym zatrudnianiu absol-

wentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 106), stanowiący załącznik do zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania
Gospodarczego: w z. E. Szvr

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 20 marca 1952 r. (poz. 372).

WYKAZ ŚREDNICH SZKÓŁ ZAWODOWYCH, PODLEGLYCH GŁÓWNEMU URZĘDOWI STATYSTYCZNEMU, KTÓRYCH ABSOLWENCI PODLEGAJĄ W ROKU 1952 PRZEPISOM USTAWY O PLANOWYM ZATRUDNIANIU ABSOLWENTÓW ŚREDNICH SZKÓŁ ZAWODOWYCH ORAZ SZKÓŁ WYŻSZYCH

1. Technikum Statystyczne, Bydgoszcz, ul. Kopernika 1,
2. Technikum Statystyczne, Gdynia, ul. Czerwonych Kosynierów 77,
3. Technikum Statystyczne, Kraków, ul. Kapucyńska 2,
4. Technikum Statystyczne, Lublin, ul. Jarosława Dąbrowskiego 14,

5. Technikum Statystyczne, Łódź, ul. Legionów 15a.
6. Technikum Statystyczne, Poznań, ul. Śniadeckich 54/58.
7. Technikum Statystyczne, Szczecin, ul. Felczaka 26,
8. Technikum Statystyczne, Warszawa, ul. Nowogrodzka 58.
9. Technikum Statystyczne, Wrocław, ul. Komuny Paryskiej 36.

373

ZARZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 18 lutego 1952 r.

w sprawie przekazania niektórych hoteli spółdzielczych prezydiom miejskich rad narodowych.

Na podstawie § 1 pkt 16 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Gospodarki Komunalnej (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 233) oraz § 13 uchwały Prezydium Rządu z dnia 24 czerwca 1950 r. w sprawie przekazywania przedsiębiorstw, zakładów lub ich części oraz przedmiotów majątku trwałego pomiędzy państwowymi jednostkami gospodarczymi a jednostkami spółdzielczymi (Monitor Polski Nr A-78, poz. 911) po zasięgnięciu opinii Centralnego Związku Spółdzielczego zarządza się, co następuje:

§ 1. Powszechne Spółdzielnie Spożywców przekażą, a prezydium miejskich rad narodowych, właściwe dla miejsca położenia hoteli, przejmą według stanu na dzień 1 stycznia 1952 r. hotele spółdzielcze, wymienione w załączonym wykazie.

§ 2. Przekazanie nastąpi w trybie i na warunkach określonych w uchwale Prezydium Rządu z dnia 24 czerwca 1950 r. (Monitor Polski Nr A-78, poz. 911).

§ 3. Koszty związane z przekazaniem ponosi przejmujący.

Minister Gospodarki Komunalnej: K. Mijał